

P6_TA(2007)0414

Legālā migrācija

Eiropas Parlamenta 2007. gada 26. septembra rezolūcija par legālās migrācijas politikas plānu (2006/2251(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas paziņojumu par legālās migrācijas politikas plānu (COM(2005)0669) ("Rīcības plāns"),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu par trešo valstu pilsoņu nelegālās imigrācijas apkarošanas politikas prioritātēm (COM(2006)0402),
- ņemot vērā Reģionu komitejas 2007. gada 13. februāra atzinumu par legālās migrācijas politikas plānu, nelegālās migrācijas apkarošanu un Eiropas Migrācijas tīkla nākotni¹,
- ņemot vērā Eiropadomes 2004. gada 4. un 5. novembra sanāksmes prezidentūras secinājumus un tajā iekļauto Hāgas programmu²,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam „Vispārējā pieeja migrācijas jautājumiem un tās attīstība gada laikā: ceļā uz visaptverošu Eiropas migrācijas politiku” (COM(2006)0735),
- ņemot vērā rezolūciju par saitēm starp legālo un nelegālo imigrāciju un migrantu integrāciju³, ko pieņēma 2005. gada 9. jūnijā,
- ņemot vērā Zaļo grāmatu par ES pieeju ekonomiskās migrācijas pārvaldībai (COM(2004)0811) un rezolūciju, ko Eiropas Parlaments par šo jautājumu pieņēma 2005. gada 26. oktobrī⁴,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu Padomei, Eiropas Parlamentam, Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai „Kopīgā integrācijas programma – Ietvars trešo valstu pilsoņu integrācijai Eiropas Savienībā” (COM(2005)0389) un Eiropas Parlamenta 2006. gada 6. jūlija rezolūciju par stratēģijām un līdzekļiem imigrantu integrācijai Eiropas Savienībā⁵,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 11. jūlija Regulu (EK) Nr. 862/2007 par Kopienas statistiku attiecībā uz migrāciju un starptautisko aizsardzību⁶,
- ņemot vērā rezultātus, ko guva ES un Āfrikas Ministru konferencē par migrāciju un attīstību, kura notika Rabātā 2006. gada 10. un 11. jūlijā,

¹ OV C 146, 30.6.2007., 1. lpp.

² Eiropadomes secinājumi, I pielikums, III punkts.

³ OV C 124 E, 25.5.2006., 535. lpp.

⁴ OV C 272 E, 9.11.2006., 442. lpp.

⁵ OV C 303 E, 13.12.2006., 845. lpp.

⁶ OV L 199, 31.7.2007., 23. lpp.

- ņemot vērā Āfrikas un ES kopīgo deklarāciju par migrāciju un attīstību, ko pieņēma ES un Āfrikas Ministru konferencē, kura notika Tripolē 2006. gada 22. un 23. novembrī,
 - ņemot vērā vispārējo pieeju, ko vēlreiz apstiprināja prezidentūras secinājumos pēc Eiropadomes 2006. gada 14. un 15. decembra Briseles sanāksmes,
 - ņemot vērā ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas rezolūciju par kvalificētā darbaspēka migrāciju un tās ietekmi uz valsts attīstību, ko pieņēma 2007. gada 28. jūnijā,
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu Komitejai „Vispārēja pieeja migrācijai un tās piemērošana Austrumu un Dienvidaustrumu reģioniem ES kaimiņos” (COM(2007)0247),
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu Komitejai par cirkulāro migrāciju un mobilitātes partnerībām starp Eiropas Savienību un trešām valstīm (COM(2007)0248),
 - ņemot vērā priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko nosaka sankcijas darba devējiem, kas nodarbina trešo valstu piederīgos, kuri dalībvalstīs uzturas nelegāli (COM(2007)0249),
 - ņemot vērā Amsterdamas Līgumu, kas Kopienai piešķir pilnvaras un pienākumus migrācijas un patvēruma jomā, kā arī EK līguma 63. pantu,
 - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
 - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumu un Attīstības komitejas, kā arī Kultūras un izglītības komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinumus (A6-0322/2007),
- A. tā kā pēc EK Statistikas biroja datiem to trešo valstu valstspiederīgo skaits, kuri legāli uzturas Eiropas Savienības 27 dalībvalstīs, ir apmēram 18,5 miljoni (pretstatā 9 miljoniem Eiropas Savienības iedzīvotāju, kas dzīvo nevis savā, bet kādā citā dalībvalstī);
 - B. tā kā migrācija ir starptautiska mēroga parādība, kurā kā migranti ir iesaistīti arī paši ES iedzīvotāji;
 - C. tā kā saskaņā ar pašreizējiem Līgumiem, kā arī saskaņā ar jauno līguma projektu dalībvalstis ir *de jure* un *de facto* atbildīgas par to ekonomisko migrantu skaita noteikšanu, kurus Eiropas Savienībā uzņem nodarbinātības vajadzībām;
 - D. tā kā Eiropas mērogā ir vajadzīga visaptveroša un saskaņota pieeja migrācijai, jo migrācijas politikas izmaiņas vienā dalībvalstī ietekmē migrācijas plūsmas un attīstību citās dalībvalstīs;
 - E. tā kā iedzīvotāju novecošanas un demogrāfisko pārmaiņu realitāte rada vajadzību pārskatīt imigrācijas politiku, jo pašreizējo un turpmāko ES darba tirgus situāciju vispārīgi var raksturot kā tādu, kurā ir pieprasījums pēc veiksmīgi pārvaldītas legālās migrācijas (saskaņā ar Statistikas biroja datiem līdz 2050. gadam uz iedzīvotāju kopējo skaitu par vairāk nekā 50 miljoniem samazināsies darbspējīgā vecuma iedzīvotāji);

- F. tā kā starpvaldību konferencei piešķirtajās pilnvarās saskaņā ar 2007. gada jūnija Eiropadomes formulējumu ir paredzēta Kopienas procedūras attiecināšana uz visiem jautājumiem, kas ir saistīti ar legālo imigrāciju, tādējādi novēršot atšķirības un uzlabojot lēmumu pieņemšanas efektivitāti;
- G. tā kā ir jāizstrādā vispusīgāka un visaptverošāka migrantu definīcija, kas ietver to cilvēku statusa definīciju, kuri nav bēgļi, bet tomēr nevar atgriezties savā izcelsmes valstī, lai tādā veidā nodrošinātu atbilstību migrācijas plūsmu attīstībai;
- H. tā kā rīcības plāna iedaļā „Zināšanu uzkrāšana un informācija” ir norādīts, ka ir jāveic papildu pētījumi par darba meklētāju atļaujām;
- I. tā kā ir svarīgi atzīt, ka pieaugošās migrācijas plūsmas ir jāuzskata par globālu parādību, kurai ir daudzi iemesli un sekas;
- J. tā kā šajā jomā ļoti liela nozīme ir Eiropas Savienības un tās dalībvalstu sadarbībai ar trešām valstīm — izcelsmes un tranzīta valstīm,
- K. tā kā legālās migrācijas kontrole pastāvīgi pastiprinās; tā kā vairākas valstis ir ieviešas dažādas legālās migrācijas sistēmas, kuru pamatā ir kvotas vai punkti; tā kā tāpēc nav pareizi apgalvot, ka migrācija netiek kontrolēta;
- L. tā kā pārāk ierobežotās iespējās legāli ieceļot Eiropas Savienībā netieši veicina nelegālo migrāciju un legālas imigrācijas kanālu atvēršana dos ieguldījumu cīņā pret nelegālo imigrāciju un cilvēku tirdzniecību;
- M. tā kā ekonomiskās migrācijas jomā piemēro Kopienas priekšrocības principu un tā kā uz jauno dalībvalstu iedzīvotāju brīvu pārvietošanos attiecas pārejas pasākumi;
- N. tā kā nelegālās imigrācijas un cilvēku tirdzniecības apkarošana nav atdalāma no ekonomisko imigrantu uzņemšanas politikas, kā arī no integrācijas pasākumiem;
- O. tā kā legālajai imigrācijai ir jābūt saistītai ar efektīvu integrācijas politiku; tā kā integrācija ir divpusējs process, kurā ir iesaistīti gan imigranti no trešām valstīm, gan Eiropas iedzīvotāji; tā kā ir jāveicina personas iespējas dzīvot ar savu partneri un bērniem;
- P. tā kā migrācija dažu gadu desmitu laikā ir kļuvusi par vienu no galvenajiem sabiedrisko debašu jautājumiem visā Eiropas Savienībā — par jautājumu, kas ir ļoti jutīgs politiskā ziņā un ko var viegli izmantot demagoģiskiem, un populistiskiem nolūkiem;
- Q. tā kā politiķiem un plašsaziņas līdzekļu pārstāvjiem ir jāapzinās, cik svarīgi ir saistībā ar šo jautājumu lietot pareizu diskursu;
- R. tā kā gan imigrācijas cēloņiem, gan tās pozitīvajām sekām ir jāpievērš lielāka uzmanība sabiedriskajās diskusijās par šo tēmu;
- S. tā kā ņemot vērā imigrācijas lomu ekonomiskajā attīstībā, izaugsmē un tādējādi arī nodarbinātībā Eiropā, būtu lietderīgi, ja arodbiedrības, darba devēji un pilsoniskās sabiedrības pārstāvji plašāk iesaistītos sabiedriskajās diskusijās par šādiem jautājumiem;
- T. tā kā atbildīgajiem par sociālo un ekonomikas politiku ir arī jāinformē sabiedrību par legālās imigrācijas lomu izaugsmē un nodarbinātībā;

Vispārīga pieeja

1. atzinīgi vērtē Komisijas atbildi uz Eiropas Padomes pieprasījumu par legālās migrācijas politikas plānu, kurā iekļautas uzņemšanas procedūras, kuras var ātri pielāgoties mainīgajam migrējošā darbaspēka pieprasījumam darba tirgū;
2. atbalsta pieeju, kas politikas plānā pieņemta, lai pārvarētu strupceļu, kurā Padome nonākusi saistībā ar 2001. gada priekšlikumu Padomes direktīvai par trešo valstu valstspiederīgo ieceļošanas un uzturēšanās nosacījumiem algota darba vai neatkarīgas ekonomiskās darbības veikšanas nolūkā (COM(2001)0386);
3. atzinīgi vērtē iepriekš minēto iniciatīvu “Vispārēja pieeja migrācijai un tās piemērošana Austrumu un Dienvidaustrumu reģioniem ES kaimiņos”; aicina dalībvalstis un Komisiju nodrošināt, ka tiek piešķirti pietiekami cilvēkresursi un finanšu līdzekļi, lai pienācīgi īstenotu visaptverošu pieeju migrācijai; uzsver, ka jāuzlabo reģionālais dialogs un sadarbība attiecībā uz legālo migrāciju un atzinīgi vērtē ideju par migrācijas reģionālo sadarbības platformu izveidi, apvienojot visas attiecīgās iesaistītās puses no ES un attiecīgā reģiona;
4. norāda, ka nelegālo migrāciju nevar novērst, ja vienlaikus nav izveidoti legālās imigrācijas instrumenti un ceļi, jo abas šīs parādības ir cieši saistītas;
5. uzskata, ka ir vitāli svarīgi apkopot konsekventus un ticamu statistikas datus saistībā ar migrāciju; cer, ka visas dalībvalstis ātri un efektīvi īsteno Regulu (EK) Nr. 862/2007; aicina Komisiju iesniegt— sadarbībā ar dalībvalstīm— novērtējumu par cilvēku skaitu, kurus varētu ietekmēt četras īpašās direktīvas; vēlas, lai Eiropas Migrācijas tīkls (EMT) kopā ar Statistikas biroju šajā ziņā ātri sniegtu būtisku ieguldījumu; sagaida, ka īpaša uzmanība tiks pievērsta sieviešu stāvoklim, kuras veido pusi no migrantiem;
6. atzinīgi vērtē Reformu līguma projekta institucionālos aspektus, atbilstīgi starpvaldību konferences pilnvarām, kas attiecinā koplēmuma pilnvaras un balsošanu ar kvalificēto balsu vairākumu uz policijas un tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās, kā arī to pilnvaru paplašināšanu, kas attiecas uz ES patvēruma un imigrācijas politiku; jo īpaši atzinīgi vērtē parastās likumdošanas procedūras piemērošanas jomas paplašināšanu attiecībā uz legālo migrāciju un par pamatotu lēmumu uzskata to, ka dalībvalstīm arī turpmāk būs suverēnas tiesības noteikt, cik daudz migrējošā darbaspēka tās var uzņemt savā teritorijā;
7. aicina dažādas Padomes struktūras, kuras ir atbildīgas par šo jomu (tieslietas un iekšlietas, nodarbinātības, sociālās politikas, veselības un patērētāju aizsardzības padomi), palielināt savus centienus, lai saskaņotu savas diskusijas par rīcības plānu;
8. atbalsta Komisijas nodomu noteikt ieceļošanas un uzturēšanās nosacījumus citām atsevišķām ekonomisko imigrantu kategorijām, tostarp nekvalificētiem un zemas kvalifikācijas strādniekiem;
9. aicina Komisiju izstrādāt īstermiņa un vidēja termiņa prognozi par papildu darbaspēka pieprasījumu dažādās dalībvalstīs; aicina dalībvalstis iesniegt Komisijai statistikas novērtējumu, lai tā varētu izstrādāt atbilstīgas prognozes saistībā ar darbaspēka pieprasījumu ES; uzsver, ka šajā novērtējumā ir jāņem vērā arī migranti, kas nav

ekonomiskie migranti, bēgļi un personas, kurām nepieciešama papildu aizsardzība, kā arī ģimeņu apvienošana;

10. uzskata, ka īpaša uzmanība jāpievērš nepilngadīgo situācijai, kas var būt nelabvēlīga vecāku pārcelšanās rezultātā, kā arī priekšlikumu iesniegšanai, lai mazinātu šādu negatīvu ietekmi;
11. uzskata, ka ir nepieciešams pieņemt skaidru definīciju katrai ekonomisko migrantu kategorijai, uz kuru attiecas sagatavošanā esošās direktīvas; aicina dalībvalstis koordinēt savu rīcību un veikt paraugprakses apmaiņu, izmantojot savstarpējās informācijas mehānismu patvēruma un imigrācijas jomā, kuru paredz 2006. gada 5. oktobra Lēmums 2006/688/EK¹ ar ko izveido mehānismu, lai savstarpēji apmainītos ar informāciju par dalībvalstu pasākumiem patvēruma un imigrācijas jomā;;
12. uzskata, ka nekavējoties ir jāatceļ pārejas perioda barjeras, kas noteiktas valstu iekšienē attiecībā uz jauno dalībvalstu darba ņēmēju brīvu pārvietošanos;
13. atbalsta ES imigrācijas portāla izveidi; šajā saistībā atzinīgi vērtē Eiropas Nodarbinātības dienestu tīkla (*EURES*) dienestu paplašināšanos, lai atbalstītu trešo valstu iedzīvotāju ekonomiskās migrācijas pārvaldību;

Vispārīgās pamatdirektīvas priekšlikums

14. uzskata, ka ir nepieciešama direktīva, kas trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri legāli strādā kādā dalībvalstī, garantētu vienotu tiesību sistēmu, tās papildinot ar prasību izpildīt noteiktus pienākumus, un uzstāj, ka šāda direktīva jāiesniedz pirms četriem priekšlikumiem īpašajām direktīvām, kas paredzētas rīcības plānā;
15. atgādina, ka ir jāizvairās no dubultiem standartiem attiecībā uz dažādu kategoriju darba ņēmēju tiesībām un jo īpaši jāaizsargā tiesības, kas ir sezonas darba ņēmējiem un algotiem stažieriem, kuri ir vairāk pakļauti ļaunprātīgai izmantošanai;
16. atbalsta domu par vienu pieteikumu apvienotas uzturēšanās atļaujas/darba atļaujas iegūšanai;
17. uzskata arī, ka direktīvā jāietver tādi priekšlikumi, kas migrantiem piešķirtu tiesības mainīt savu statusu vai darba vietu, turpinot uzturēšanos Eiropas Savienībā;
18. piekrīt, ka ir jāizstrādā diplomu un citu kvalifikācijas dokumentu savstarpējas atzīšanas sistēma, lai gan imigranti, gan to dzīvesvietas un izcelsmes valstis izvairītos no zaudējumiem ieņēmumu un prasmju izmantošanas ziņā;
19. uzskata, ka ir jāapsver pasākumi, lai izpētītu iespēju, ka imigranti pēc atgriešanās izcelsmes valstī varētu pārcelt ar veikto darbu saistītās pensijas tiesības un uzkrātās sociālās tiesības, par kurām tika pieprasīts veikt maksājumus;
20. apšaubā politikas plānā minēto „vismodernāko” biometrisku datu apkopošanu; uzskata, ka visos gadījumos jāievēro personas datu aizsardzība, jo īpaši proporcionalitātes un mērķa atbilstības princips;

¹ OV L 283, 14.10.2006., 40. lpp.

21. atbalsta to, ka visām dalībvalstīm būtu jāratificē Starptautiskā Konvencija par viesstrādnieku un viņu ģimenes locekļu tiesību aizsardzību;

Cirkulārā migrācija, reemigrācija un mobilitātes partnerības

22. atzinīgi vērtē iepriekš minēto Komisijas paziņojumu par cirkulāro migrāciju un mobilitātes partnerībām starp Eiropas Savienību un trešām valstīm; piekrīt, ka ir jāizvairās no intelektuālā darbaspēka emigrācijas negatīvās ietekmes, tā vietā veicinot intelektuālā darbaspēka apriti;
23. turklāt aicina, lai Komisija paskaidro saikni starp migrācijas cirkulāro raksturu un integrāciju; norāda, ka saskaņā ar Komisiju „iespējamā cirkulārā migrācija viegli var kļūt par pastāvīgo migrāciju un tādējādi nesasniegt paredzēto mērķi”;
24. turklāt uzsver, ka ir svarīgi starp uzņēmumiem un darba ņēmējiem veidot stabilas un likumīgas darba attiecības, lai uzlabotu ražīgumu un ES konkurētspēju; tāpēc aicina Komisiju apsvērt ietekmi, kas šajā ziņā varētu būt cirkulārās migrācijas izmantošanai;
25. atbalsta domu par ilgtermiņa vairākkārtējas ieceļošanas vīzām, kā arī par iespēju agrākajiem migrantiem piešķirt prioritāti, lai iegūtu jaunu uzturēšanās atļauju turpmākam pagaidu darbam;
26. aicina Komisiju ņemt vērā iespējas, ko radījis gan Eiropas Parlaments, gan Ekonomikas un sociālo lietu komiteja, kā arī veikt visaptverošu pētījumu par zaļās kartes sistēmas un darba meklētāju vīzas iespējamo ieviešanu;
27. norāda, ka ir ieinteresēts Mali paredzētajā Migrācijas informācijas un pārvaldības centra projektā; prasa Komisijai sniegt kompetentajām EP komitejām detalizētu iepriekšēju informāciju par šī projekta juridisko pamatojumu un budžeta noteikumiem un regulāri sniegt atjaunināto informāciju par šo un tāda paša tipa projektiem, kas paredzēti kādā trešā valstī; atbalsta ideju par tādas pašas pieejas piemērošanu kaimiņos esošajā Austrumu reģionā;

Priekšlikums direktīvai par augsti kvalificēto darbinieku ieceļošanas un uzturēšanās noteikumiem

28. pauž atbalstu visiem pasākumiem, kuru mērķis ir palielināt Eiropas Savienības pievilcību viskvalificētākajiem darba ņēmējiem, lai apmierinātu ES darba tirgus prasības un tādējādi nodrošinātu Eiropas labklājību, kā arī saskaņā ar Lisabonas stratēģijas mērķiem; šajā nolūkā ierosina Komisijai un dalībvalstīm:
 - izpētīt iespējas, lai šīm personām piešķirtu tiesības brīvi pārvietoties ES robežās;
 - izpētīt iespējas, lai atļautu tām palikt Eiropas Savienībā noteiktu laika posmu pēc darba līguma beigām vai pēc atlaišanas, lai meklētu darbu;
29. tādēļ pauž atbalstu visiem vienkāršošanas pasākumiem, kas atvieglo šo darba ņēmēju ieceļošanu, vienlaikus atstājot dalībvalstu ziņā ekonomisko migrantu uzņemšanas kvotas noteikšanu;
30. uzskata, ka, izstrādājot Eiropas legālās imigrācijas pasākumus, ir svarīgi ņemt vērā

intelektuālā darbaspēka emigrācijas risku; atsaucas uz iepriekš minēto ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas ziņojumu par kvalificētā darbaspēka migrāciju un tās ietekmi uz valsts attīstību; aicina, lai Komisija kopā ar izcelsmes valstīm veiktu statistikas pētījumus ar mērķi noteikt speciālo zināšanu jomas, kurās ir nepārprotams intelektuālā darbaspēka emigrācijas risks;

31. pauž atbalstu ES darba atļaujas (tā saucamās „zilās kartes”) ieviešanai, lai atvieglotu intelektuālā darbaspēka apriti Eiropā un personāla apmaiņu starptautiskos uzņēmumos;

Priekšlikums direktīvai par sezonas darbinieku ieceļošanas un uzturēšanās noteikumiem

32. uzsver, ka trešo valstu darba ņēmēji sniedz būtisku ieguldījumu tādās nozarēs kā lauksaimniecība, būvniecība un tūrisms; uzsver, ka vairākās dalībvalstīs šajās nozarēs pieaug nelegālās nodarbinātības nozīme, un tādēļ uzskata, ka ierosinātā shēma ir būtiski nepieciešama; šajā sakarā atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko nosaka sankcijas darba devējiem, kas nodarbina trešo valstu piederīgos, kuri dalībvalstīs uzturas nelegāli (COM(2007)0249);
33. vienlaikus uzsver izšķirošo nozīmi, kas sezonas darba ņēmēju jomā ir darbā pieņemšanas procedūru elastīgumam un ātrumam; uzsver vietējās pieredzes nozīmi, jo īpaši lauksaimniecības nozarē; tāpēc uzsver nepieciešamību ņemt to vērā;
34. uzskata, ka sezonas darba ņēmējiem, kas ievēro noteikumus, kuri paredzēti šī tipa migrācijai, jānodrošina prioritāras iespējas izmantot citas legālās migrācijas formas;

Priekšlikums direktīvai par procedūru uzņēmumu grupu ietvaros pārvietoto darbinieku ieceļošanas, pagaidu uzturēšanās un uzturēšanās regulēšanai

35. pauž atbalstu Komisijas iecerei pastiprināt tiesisko regulējumu, lai Eiropā veicinātu mobilitāti; atgādina, ka šo personu situāciju regulē VVPT noteikumi;

Priekšlikums direktīvai par algotu stažieru ieceļošanas un uzturēšanās noteikumiem

36. uzskata, ka ir nepieciešama precīza algotu stažieru kategorijas definīcija (vecuma ierobežojums, valodas zināšanas, prakses maksimālais ilgums, iespēja šo statusu mainīt un saņemt cita tipa uzturēšanās atļauju utt.) un ka ir jāievieš kontroles mehānismi, lai nepieļautu šī statusa ļaunprātīgu izmantošanu;
37. ierosina algotiem stažieriem izsniegt Eiropas uzturēšanās atļauju 6 līdz 12 mēnešu laikposmam; pauž atbalstu partnerības programmu veidošanai ar trešo valstu universitātēm;

Integrācija

38. atgādina iepriekš minēto 2005. gada 9. jūnija rezolūciju un 2006. gada 6. jūlija rezolūciju;
39. atzinīgi vērtē par integrācijas jautājumiem atbildīgo ministru neoficiālo sanākumi, kas 2007. gada 10. un 11. maijā notika Potsdamā; atgādina, ka Eiropas Savienības migrācijas politikas pamatā jābūt vispārējai pieejai, kas palīdz atrast līdzsvaru starp dalībvalstu darba tirgus vajadzībām, uzņemšanas un integrācijas politiku; uzsver, ka

jāizstrādā migrējošo darba ņēmēju tiesību un pienākumu kopsavilkums, lai atvieglotu šādu personu dalību ekonomiskajā, sociālajā un politiskajā dzīvē, lai panāktu integrāciju; uzskata, ka skolas ir būtisks forums starpkultūru dialogam un integrācijai;

40. atkārto, ka 2008. gadam kā starpkultūru dialoga gadam ir jāsniedz ieguldījums imigrantu integrācijas uzlabošanā uzņemošajās sabiedrībās un vietējā līmenī, kā arī savstarpējā izpratnē, tādējādi samazinot neuzticības, rasisma un ksenofobijas uzliesmojumus; mudina Komisiju veicināt pilsoniskās sabiedrības organizāciju darbu kultūru līdzaspastāvēšanas un savstarpējas cieņas labā, kā arī izglītību, kas kalpotu mieram un vardarbības nepieļaušanai; norāda, ka visu līmeņu politiķiem ir jāapzinās, cik svarīgi ir saistībā ar šo jautājumu lietot pareizu diskursu;
41. aicina dalībvalstis piemērot Padomes 2003. gada 22. septembra Direktīvu 2003/86/EK par tiesībām uz ģimenes apvienošanu¹; aicina Padomi, Komisiju un dalībvalstis panākt, lai migrantes, kas ierodas Eiropas Savienībā ģimenes atkalapvienošanās nolūkos, saņemtu juridisko statusu, kas būtu neatkarīgs no viņu dzīvesbiedra;

Saziņa

42. uzsver plašsaziņas līdzekļu īpašo atbildību, jo īpaši Eiropas valsts radio un televīzijas apraides organizāciju atbildību, attiecībā uz migrācijas pareiza attēlojuma izplatīšanu un stereotipu apkarošanu;
43. uzskata, ka ir būtiski, lai attiecīgās personas — ja iespējams, pirms izceļošanas — tiktu informētas par legālās migrācijas nosacījumiem un iespējām Eiropas Savienībā; šo informāciju publiskajām struktūrām (dalībvalstu vēstniecībām vai konsulātiem, vai nu Eiropas Komisijas delegācijām, kas atrodas konkrētā valstī) ir plaši jāizplata trešās valstīs; šajā sakarībā pauž atbalstu Eiropas migrācijas portāla steidzamai izveidei tīmeklī;
44. pauž atbalstu projektiem ar mērķi izcelsmes valstī nodrošināt izglītošanu un valodas kursus, lai palīdzētu imigrantiem uzlabot prasmes un labāk pielāgoties ES darba tirgus vajadzībām;

Sadarbība ar izcelsmes valstīm

45. atgādina, ka ir nepieciešama aktīva kopīgas attīstības politika; pauž atbalstu mērķim ar trešām valstīm noslēgt nolīgumus, lai varētu efektīvi pārvaldīt gan legālo, gan nelegālo migrāciju; tomēr uzskata, ka šādos nolīgumos pilnībā jāievēro cilvēktiesības; šajā sakarībā pauž iebildumus par projektu finansēšanu valstīs, kas neievēro minētās tiesības;
46. aicina Eiropas Komisiju un dalībvalstis pētīt iespējas migrantu kustības atvieglošanai starp mītnes valsti un izcelsmes valsti;
47. atgādina, ka līdzekļi, ko migranti nosūta uz savām izcelsmes valstīm, veicina šo valstu attīstību; uzskata, ka ir jāsamazina nauda pārvedumu izmaksas uz izcelsmes valstīm, lai tādējādi veicinātu attīstību, vienlaikus nodrošinot piemērotu šī darījuma kontroli un drošību; uzsver, ka, lai arī jādara viss iespējamais, lai atvieglotu un padarītu lētākus

¹ OV L 251, 3.10.2003., 12. lpp.

naudas pārvedumus, kas ir privāti līdzekļi, kuri pirmkārt dod labumu ģimenēm, kas tos saņem, un tos nevar uzskatīt par aizstājēju valsts atbalstam attīstībai;

*

* *

48. aicina Komisiju un Padomi piedalīties Parlamenta ikgadējās debatēs par Eiropas Savienības migrācijas politiku; prasa, lai Komisija šajā sakarā iesniedz pilnīgu pārskatu par migrācijas situāciju Eiropā;
49. aicina savu kompetento komiteju uzturēt ciešu dialogu ar dalībvalstu parlamentu atbilstošajām komitejām, kas nodarbojas ar migrācijas jautājumiem, un turpināt sadarbību ar Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas Migrācijas, bēgļu un iedzīvotāju komiteju;
50. uzdod savam priekšsēdētājam šo rezolūciju iesniegt Padomei un Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamenti, Eiropas Padomei, Apvienoto Nāciju Organizācijas augstajam komisāram bēgļu jautājumos un Starptautiskajai Migrācijas organizācijai.